

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo **TEU****ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 744 Semana do 21 ao 27 de agosto de 2017

GALICIA, ENTRE AS COMUNIDADES QUE REXISTRAN MÁIS SINISTROS MORTAIS EN RELACIÓN CO NÚMERO DE TRABALLADORES EN ACTIVO E DUPLICANDO A MEDIA ESTATAL

AUMENTAN OS ACCIDENTES LABORAIS POLA MALA CALIDADE DO EMPREGO

Os accidentes no traballo incrementáanse nun 6,31 por cento

Redacción.- Os datos estatísticos facilitados polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social reflicten que a sinistralidade laboral medrou en Galicia entre xaneiro e xuño de 2017, en relación ao mesmo período do ano anterior, un 6,31 por cento e que foron 30 as persoas que faleceron e 227 as que resultaron feridas de gravidade. Para UGT-Galicia, este aumento continuo da sinistralidade laboral é unha rama máis da perniciosa árbore da precariedade laboral que impera.

A reforma laboral, acompañada dunha serie de políticas e medidas impostas polos gobernos do PP no Estado e en Galicia, non fixeron máis que incidir na mala calidade do emprego. Políticas que permiten o desenvolvemento das empresas multiservizos que levantan a bandeira da desregulación das condicións laborais dos seus traballadores como signo de identidade. UGT é plenamente consciente do dano que están a facer estas empresas e por elo ven de poñer en marcha a campaña "Precarios NON, Grazas" co fin de que a sociedade en xeral sexa consciente desta lacra.

30 PERSOAS FALECIDAS NO TRABALLO NOS SEIS PRIMEIROS MESES DO ANO

Continuando coa análise dos datos facilitados polo Ministerio, obsérvase que dos 14.266 sinistros rexistrados en Galicia entre xaneiro e xuño de 2017 (13.467 no mesmo período de 2016), 6.339 corresponden a A Coruña, 1.426 a Lugo, 1.483 a Ourense e 5.018 a Pontevedra. Deste total, 227 tiveron unha consideración de graves, 30 foron mortais e 14.266 leves.

Deste total, os accidentes producidos in itinere foron 1.413, dos que 4 produciron o falecemento da persoa traballadora, 31 tiveron carácter de gravidade e 1.378 foron leves.

ACCIDENTES EN XORNADA DE TRABALLO

Segundo os datos do Ministerio referidos aos accidentes laborais producidos na xornada laboral, pode verse que dos 12.853 sinistros rexistrados en Galicia no primeiro semestre de 2017 (12.090 no mesmo período de 2016), 5.742 corresponden a A Coruña, 1.318 a Lugo, 1.402 a Ourense e 4.391 a Pontevedra. Deste total, 196 tiveron unha consideración de graves, 26 foron mortais e 12.631 leves. Dos mortais, 7 producíronse en A Coruña, 3 en Lugo, 5 en Ourense e 11 en Pontevedra.

En relación aos seis primeiros meses de 2016, os mortais aumentaron nun 8,3 por cento, ao pasar de 24 a 26, destacando as provincias de Ourense, onde pasaron de 1 a 5, e en Pontevedra, onde no 2016 foron 8 e neste ano rexistráronse un total de 11.

En canto aos sectores de actividade, a maior parte dos accidentes se produciron no sector de Servizos, con 6.376, seguido pola Industria con 3.910 accidentados, a Construción con 1.487 e, finalmente, polo sector Agrario

con 1.080 accidentes.

No conxunto do Estado neste período o número de sinistros rexistrados foi de 251.967 con 245 persoas falecidas.

No referente ao índice de incidencia de accidentes de traballo con baixa en xornada laboral, é dicir, aqueles nos que se relacionan o número de sinistros por cada 100.000 traballadores en activo, e que nos da unha visión relativa da sinistralidade co mercado laboral de cada comunidade, tamén arroxa datos moi negativos para Galicia. Comunidade que se atopa entre as que presentan un índice de incidencia de accidentes mortais dos máis elevados.

Concretamente, este índice no caso dos sinistros mortais é en Galicia de 0,548, fronte aos 0,273 que se rexistran de media no resto do Estado.

GALICIA ENCABEZA AS ESTADÍSTICAS EN ÍNDICES DE INCIDENCIA DE SINISTROS MORTAIS CON ARAGÓN, CANTABRIA E LA RIOJA

É dicir, Galicia duplica a media estatal e está á cabeza das estatísticas, xunto con comunidades como Aragón, Cantabria e La Rioja que tamén rexistran índices superiores aos 0,5 puntos.

Por provincias, destaca Ourense polo seu alto nivel de incidencia, 1,058, seguida de Pontevedra (0,672), Lugo (0,528) e A Coruña (0,339).

En relación ao índice de incidencia que se rexistra en Ourense de sinistralidade mortal, UGT-Galicia alerta que este, xunto co que se rexistra na provincia de Soria, é o único de to-

ACCIDENTES DE TRABALLO CON BAIXA EN GALICIA (Xaneiro-Xuño 2017)				
	TOTAIS	LEVES	GRAVES	MORTAIS
GALICIA	14.266	14.009	227	30
Coruña (A)	6339	6253	78	8
Lugo	1426	1389	34	3
Ourense	1483	1455	23	5
Pontevedra	5018	4912	92	14

Pasa á páxina seguinte .../...

das as provincias que supera o 1.

Neste contexto, UGT-Galicia reclama unha maior implicación das distintas administracións públicas e das propias empresas na loita contra esta lacra social. Para o Sindicato, a prevención segue a ser a mellor ferramenta que existe para reducir ou evitar danos á saúde dos traballadores.

Por iso, UGT esixe ás empresas un maior investimento, tanto no eido material como humano, para desenvolver os plans de prevención nos centros de traballo, así como, unha vixilancia especial da Inspección de Traballo e das administracións públicas sobre as empresas, xa que moitas delas están baseando a súa produtividade na desregulación das condicións de traballo e aumentando a precariedade dos empregos.

GALICIA REXISTRA NO QUE VAI DE ANO 904 ENFERMIDADES PROFESIONAIS, A MAIOR PARTE DELAS CAUSADAS POR AXENTES FÍSICOS

Segundo os datos facilitados polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social no seu Observatorio das Continxencias Profesionais, referidos a xaneiro-xullo de 2017, en Galicia rexistráronse un total de 904 enfermidades profesionais. Poñendo estas en relación coa afiliación media á Seguridade Social (771.757), obsérvase que por cada 854 afiliados á Seguridade Social declárase unha enfermidade profesional en Galicia. Cifra que está por enriba da media que se rexistra no Estado, que é dunha enfermidade profesional por cada 1.145 afiliados á Seguridade Social.

Por sexo, os datos están bastante equilibrados. Das 904 enfermidades declaradas, 483 corresponden a homes e 421 a mulleres.

Por outra banda, os datos facilitados polo Ministerio indican que do total das enfermi-

dades rexistradas, 510 son con baixa e 394 sen baixa. Neste senso, UGT-Galicia insiste en que en moitas ocasións estas enfermidades sen baixa poden esconder dous problemas distintos pero igualmente preocupantes. Por un lado, o interese das mutuas de aforrar custes e, por outra banda, o medo do traballador a perder o seu emprego se pide a baixa. Este último aspecto se fai máis incisivo á causa dos altos índices de precariedade e temporalidade que afectan ao mercado laboral deste país.

En canto á idade do traballador, na orquilla de 40 a 44 anos é onde máis enfermidades profesionais se rexistran (175), seguida moi de preto pola de 45 a 49 (164). O resto, 12 rexístranse de 20 a 24 anos; 47, de 25 a 29; 77 de 30 a 34; 140, de 35 a 39; outras 140, de 50 a 54; de 55 a 59, 105; de 60 a 64, un total de 42; e dúas de 65 a máis anos.

Finalmente, o informe arroxa que a maior parte das enfermidades rexistradas de xaneiro a xullo en Galicia están causadas por axentes físicos (hipoacusia, osteoarticulares, bolsas serosas, tendinosas, apofisis espinosa, parálise nervios, menisco, descomprensión, radiacións ionizantes, radiacións uva, enerxía radiante, nódulos ou nistagmus), un total de 683.

124 están causadas por inhalación de substancias e axentes; 38 por axentes biolóxicos; 36 por outras substancias e axentes; e 23 por axentes químicos.

CONTINÚA EXISTINDO UN SUBREXISTRO E INFRA-DECLARACIÓN DE ENFERMIDADES PROFESIONAIS. ISTO PREJUDICA AO TRABALLADOR E AO SISTEMA SANITARIO PÚBLICO

A pesar de que se produza un incremento de enfermidades declaradas, UGT-Galicia denuncia que continúa existindo un subrexistro e

unha infra-notificación de enfermidades profesionais. De feito, a notificación de determinados casos de enfermidades profesionais é moi baixa ou practicamente nula, particularmente, no caso de enfermidades complexas e crónicas.

Esta infradeclaración prexudica ao traballador por unha dobre vía. Por unha banda, a prestación que perciben non é a mesma na enfermidade laboral que na común e, por outro lado, ao non ser considerada como unha continxencia profesional non se implementan medidas correctoras e mantéñense os riscos para a saúde dos traballadores. Tamén prexudica á viabilidade do Sistema sanitario público, xa que son patoloxías que deberían ser tratadas polas mutuas e financiada a través das cotizacións á Seguridade Social e non polo servizo público de saúde, no caso de Galicia polo Sergas, cos impostos dos contribuíntes.

UGT-Galicia tamén alerta sobre o feito de que as novas formas de organizar o traballo están incrementando os riscos psicosociais, polo que un dos obxectivos debe ser o seu recoñecemento como enfermidade relacionada co traballo.

AUSENCIA DE DATOS POR PARTE DA XUNTA

No contexto deste informe, UGT-Galicia pon de manifesto o seu malestar pola falta de comunicación por parte da Xunta de datos de sinistralidade detallados e actualizados. De feito, o Sindicato tivo que recorrer aos datos facilitados polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, que son os que se adxuntan nos cadros, para elaborar este informe, ante a ausencia dos que habitualmente facilitaba a Xunta. O Sindicato lémbrale ao Goberno galego que só a través da análise dos feitos estes poden ser corrixidos para non reiteralos erros no futuro.

UGT ACADA UN ACORDO E SUSPENDE A FOLGA DE SEGURIDADE NO AEROPORTO ROSALÍA DE CASTRO

Redacción.- O Comité de Folga de UGT na Seguridade Privada do aeroporto Rosalía de Castro e a Empresa Prosegur, pactan un acordo polo cal o Sindicato se compromete a suspender os paros parciais ata o 1 de outubro.

O acordo baséase na creación, no marco da negociación colectiva do Convenio Colectivo, dun Complemento Aeroportuario lineal, no que se inclúan ademais do plus de radioscopia, calquera compensación por gastos asumidos polo persoal que sexan derivados da prestación de servizo, como é o caso do aparcadoiro; as quendas pasan a ser de 4 horas, en lugar de dúas.

A partir do 1 de setembro, a empresa poñerá a disposición de todo o persoal que presta servizo no Aeroporto Rosalía de Castro e durante o horario da prestación de servizo, a posibilidade de aparcar o seu vehículo de maneira gratuita nas Instalacións Aeroportuarias do mencionado Aeroporto.

En relación á compensación que vén abonando actualmente por atrasos de voos, derivada da subrogación do servizo, aclárase que a mesma se fará efectiva cando por tal motivo o persoal realice unha xornada diaria total de 9 horas ou máis.

Se no período de suspensión dos paros

alcanzáse un acordo entre a Dirección da Empresa e o Comité de Empresa, este para ser válido, tería que ser ratificado por máis do 50% do persoal.

O Sº Xeral Adxunto de UGT-FeSMC Coruña declarou que "este é un bo principio de acordo, que debe ser secundado na negociación colectiva do convenio", "o problema do sector de seguridade privada non é exclusivo do Aeroporto do Prat", "UGT sempre apostou por un Convenio Colectivo Sectorial que regule as condicións dos traballadores do sector, o camiño non pasa por conxelar a antigüidade, nin pola redución de dereitos sociais, pasa por loitar contra as Empresas incumplidoras"

O CRECIMENTO ECONÓMICO DEBE TRADUCIRSE EN MELLORES EMPREGOS E SALARIOS MÁIS ELEVADOS

Mentres non se reduza a desigualdade e a pobreza o incremento da economía será desequilibrado e estará enfermo

Redacción.- A pesar de que a economía segue crescendo a un ritmo moi notable (3,1%, superior mesmo ao esperado) UGT alerta sobre un modelo de crecemento desequilibrado e enfermo, no que crecen a actividade e os beneficios empresariais, pero no que a recuperación non chega ás familias. A reforma laboral do Goberno propiciou un crecemento, baseado na rebaixa dos custos laborais (continúan descendendo, un 0,4% anual), que non impulsa o necesario cambio do noso modelo produtivo.

UGT reclama outra política económica que potencie o sector industrial, que promova o emprego estable e de calidade, e que reequilibre o peso de forzas na negociación colectiva, actualmente moi favorable ás empresas. Para iso é imprescindible derogar a reforma laboral.

Así mesmo, demanda fortalecer os instrumentos de protección social esenciais, como as pensións, as prestacións por desemprego e as prestacións sociais e os salarios, especialmente os máis baixos (porque practicamente a metade dos asalariados e asalariadas non perciben sequera 1.000 euros netos ao mes). O sindicato considera que unha política económica que non reduce a pobreza e a desigualdade e que non mellora a calidade de vida dos máis desfavorecidos é unha política fracasada.

Os datos da Contabilidade Nacional Trimestral do segundo trimestre de 2017, publicados hoxe polo INE, recollen un aumento trimestral do PIB do 0,9% e un aumento anual do 3,1%, unha décima máis que no trimestre anterior, tal e como xa estimou o avance coñecido o 28 de xullo. Isto significa que a economía española segue crescendo a un ritmo moi notable. De feito, a realidade superou as expectativas, e espérase que o ano termine cun aumento medio do PIB do 3% ou superior, fronte ao 2,3% que se estimaba a finais de 2016.

É importante que este crecemento da actividade continúe e refórcese, para xerar máis emprego. Pero a política económica do Goberno non axuda, porque segue baseada nas mesmas erróneas directrices que nos anos anteriores, con tres elementos moi preocupantes:

1. Segue apostando por un modelo de crecemento esgotado, que non xera a riqueza que o noso país, por potencial, pode e necesita. Seguimos competindo en base a baixos custos laborais (no segundo trimestre caeron un 0,4% respecto do mesmo trimestre do ano anterior), e impulsándonos

de maneira excesiva en dous sectores: o turismo e a construción (crecen a un ritmo do 5,9% e do 4,8% anual, respectivamente). Ambas as actividades son imprescindibles e de gran relevancia para o país, pero necesitamos modernizar e diversificar as súas liñas de negocio. E, sobre todo, necesitamos unha maior achega da industria e dos sectores de servizos máis avanzados, que son os que xeran máis valor engadido e emprego máis estable e maior calidade.

2. A regulación laboral do noso país promove a creación de emprego precario e de mala calidade. Aumenta o emprego (2,8%), pero cae a xornada por traballador asociada ao mesmo (-1%), nun signo inequívoco de que ese emprego é cada vez de peor calidade, a tempo parcial e temporal. É o efecto da reforma laboral de 2012, imposta polo Goberno do PP, que resulta incompatible cun crecemento san e sustentable, que xere emprego estable e máis produtivo, que é o que necesita o noso país. Por iso a derogación desa reforma é imprescindible para que o crecemento económico tradúzase nunha creación de mellor emprego.

3. A pesar do crecemento do PIB, non se están reducindo os niveis de pobreza e desigualdade, que son dos máis elevados da Unión Europea. E iso débese, por unha banda, á elevada precariedade do emprego, e por outro, ao recorte de prestacións e servizos públicos esenciais que este Goberno realizou desde 2012, e que non repuxo. A redución da pobreza e da desigualdade debe ser un obxectivo central da política económica, e para este Goberno non o está sendo, porque nada fai para loxralo. É algo que sinalan xa todos os principais organismos internacionais, e que impide que se poida falar de recuperación económica ou de saída da crise. Porque unha política económica que non reduce a pobreza e a desigualdade e que non mellora a calidade de vida das capas sociais máis desfavorecidas é unha política fracasada.

En definitiva, crece o PIB, pero non mellora a calidade de vida das familias, e en especial daquelas con menores ingresos. Crece a actividade das empresas e os seus beneficios (a un ritmo do 3,6% anual), pero séguese reducindo o poder de compra dunha maioría de traballadores e traballadoras, que non poden chegar a fin de mes (a remuneración por asalariado volveu a caer, un 0,1%).

Necesitamos outra política económica, que impulse o sector industrial, que promova o emprego estable e de calidade, e que reequilibre o peso de forzas na negociación colectiva, actualmente moi favorable ás empresas.

É tamén imprescindible fortalecer os instrumentos de protección social esenciais, como as pensións, as prestacións por desemprego e as prestacións sociais, porque inciden de maneira directa sobre as persoas que máis danadas resultaron durante a pasada crise, e que necesitan axuda para manter niveis de vida dignos.

E é igualmente imprescindible mellorar os salarios, e sobre todo os máis baixos, que son os que máis sufriron a desvalorización salarial dos últimos anos. Non é de recibo que practicamente a metade dos asalariados e asalariadas en España non perciban sequera 1.000 euros netos ao mes, ben porque traballan menos horas das que desexan (con contratos a tempo parcial involuntarios) ou porque, traballando a xornada completa, o seu salario sitúase no límite do salario mínimo interprofesional ou tan só lixeiramente por encima.

Esta situación é insustentable.

Se a economía crece a un ritmo do 3% e a maior parte das empresas obteñen xa cuantiosos beneficios, esta situación de bonanza debe traducirse en mellores empregos e salarios máis elevados. O contrario é síntoma dunha economía enferma de desigualdade e inxustiza.

UGT INSTA O GOBERNO A ADOPTAR MEDIDAS, CON URXENCIA, E DESDE O CONSENSO, PARA GARANTIR O PRESENTE E FUTURO DAS PENSÍONS

O sindicato denuncia a parálise da mesa de diálogo social e do Pacto de Toledo

Redacción.- UGT insta o Goberno a que demostre a súa vontade real de negociación e adopte medidas, desde o consenso, e con urxencia para garantir o presente e futuro da Seguridade Social. Neste sentido, denuncia que para avanzar no diálogo social e político nesta materia é preciso que derogue as reformas impostas e adopte políticas para incrementar os ingresos do sistema de Seguridade Social (SS), non para endebedalo aínda máis.

O Executivo, tras esquilmar o Fondo de Reserva, vulnerou a Lei Xeral da SS co crédito concedido ao devandito Fondo (un préstamo con cargo aos PGE, en lugar de que o Estado realice as transferencias oportunas, tal e como contempla a lei), á vez que mantén bonificacións e axudas aos empresarios con cargo á Seguridade Social.

UGT lembra que do 30 de setembro ao 9 de outubro haberá marchas dos xubilados desde distintos puntos de España e que confluirán en Madrid, para esixir medidas que garantan o presente e futuro das pensións e que estas sexan dignas e revalorízense conforme ao custo da vida.

UGT reclama responsabilidade ao Goberno para que impulse o Pacto de Toledo e o diálogo social en materia de pensións e estabilidade políticas consensuadas e urxentes para garantir o presente e futuro do Sistema de Seguridade Social. O sindicato considera que o sistema de Seguridade Social non ten un problema de gastos (gastamos menos que Francia, Italia ou Alemaña, ao redor de 3 ou 4 puntos), senón de ingresos e a falta de ingresos está directamente relacionada coa caída das cotizacións sociais que achegan os traballadores. A taxa de desemprego no noso país aínda se sitúa no 17,22% (segundo os últimos datos da EPA) pero é que ademais o emprego que se crea é cada vez máis temporal e precario e continúa a desvalorización salarial, por mor da reforma laboral de 2012 imposta por Goberno do PP.

Algunhas propostas de UGT

UGT lembra as súas propostas para atallar o déficit da Seguridade Social no curto prazo: acabar coas bonificacións á contratación das empresas con cargo á SS; financiar os gastos do Ministerio de Emprego e Seguridade Social desde os PGE (como o resto dos ministerios) e non desde o propio sistema, e destopar as bases de cotización, porque é inxusto que anualmente o sistema de bases de cotización e pensión máxima establecidos deixen mi-

llóns sen cotizar. Tres medidas que aforrarián 15.500 millóns de euros á Seguridade Social e poderían acabar co seu déficit, que o Goberno do PP foi aumentando durante estes anos coas súas políticas. Medidas que o sindicato pediu que se debatesen, canto antes, no seo do Pacto de Toledo.

Máis aló destas medidas, sería necesario para restablecer o equilibrio financeiro do sistema, e sempre no marco do Pacto de Toledo, a revisión inmediata das fontes de financiamento. UGT considera que é necesario que o sistema de pensións, sen excluír a ningunha pensión, finánciese non só con cotizacións senón con impostos. Trátase de crear unha cesta de impostos, de carácter finalista, que permitise ademais alimentar o Fondo de Reserva.

O Fondo de Reserva da Seguridade Social esquilnado

O Executivo solicitou un crédito de 10.200 millóns de euros, con cargo aos Orzamentos Xerais do Estado de 2018 para pagar as pensións no verán, sen esgotar o Fondo de Reserva, porque non quere dicir publicamente que acabou con este Fondo. Con esta medida vulnerou a Lei Xeral da Seguridade Social, que dispón que a diferenza entre ingresos e gastos do sistema débese facer mediante transferencias do Estado e non a través de créditos, que o que fan é endebedar máis á Seguridade Social. Unha medida errónea que, de novo, aprobou sen contar con ninguén, vulnerando o diálogo social.

UGT mostrou, ademais, o seu rexeitamento ás novas medidas propostas polo Executivo, como a tarifa plana de autónomos, que se volve a cargar sobre o sistema da Seguridade Social. Aínda que o Goberno comprometeuse a acabar con este tipo de políticas, que aumentan máis o déficit da Seguridade Social, na práctica segue apostando por elas. O resultado é un endebedamento sen fin ao sistema.

Por que hai que derrogar a reforma de 2013

É vital revalorizar as pensións e suprimir os dous mecanismos que estableceu a re-

forma de 2013, tanto o Índice de Revalorización Anual das Pensións, como o Factor de Sustentabilidade, para evitar o empobrecimento presente e futuro das pensionistas.

O propio Goberno recoñeceu na última versión da Actualización de Programa de Estabilidade 2017-2012, que presentou en Bruxelas (aínda que trata de silencialo en España), as consecuencias da súa política de pensións. Estima que partir de 2019 producirase unha redución da contía das novas pensións de xubilación do 4% cada 10 anos e de maneira acumulativa (é dicir, unha pensión de xubilación de 1000 euros mensuais non pasará de 960 euros en só 10 anos e así sucesivamente); e que nunha década atrasarase en case 9 meses a idade de xubilación efectiva en España, sendo xa unha das máis altas da UE (con 64,1 anos).

A isto hai que sumar, a perda de poder adquisitivo que sufrirán os pensionistas a teor do Índice de Revalorización Anual das Pensións ideado polo Goberno, para evitar que as pensións se revaloricen conforme ao IPC.

Mobilizacións dos pensionistas do 30 ao 9 de outubro

Os xubilados e pensionistas de UGT e CCOO convocaron unha mobilización en forma de marchas, que se desenvolverán do 30 de setembro ao 9 de outubro, desde distintos puntos de España e que confluirán en Madrid. O obxectivo é para denunciar a nefasta xestión en materia de pensións do Executivo, a situación de bloqueo e parálise do Pacto de Toledo e do diálogo social e para demandar unhas pensións dignas presentes e futuras (que se volvan a revalorizar conforme ao custo da vida para que non perdan poder adquisitivo).

As mobilizacións "En marcha por pensións dignas", terán un forte contido social e serán apoiadas por distintas organizacións sociais, pois a situación das pensións aféctanos a todos.

AS MULLERES, AS MÁIS PRECARIZADAS EN ACTIVIDADES XA DE POR SE PRECARIZADAS, COMO AS VINCULADAS AO TURISMO

En hostalería as mulleres gañan un 25,01% menos que os homes e un 46,63% menos do salario medio anual

Redacción.- As actividades vinculadas ao sector do turismo son fiel reflexo do modelo avalado pola reforma laboral do Goberno, de precariedade e baixos salarios e tamén unha mostra da inxustificable e alarmante brecha de xénero que sofre o noso país. Os datos constatan as discriminacións que sofren as mulleres en actividades xa de por se precarizadas. Así, en Hostalería onde as mulleres constitúen algo máis da metade do emprego (53,68% das persoas que traballan no sector son mulleres) cobran de media 12.563,08 euros, un 25,01% de media menos que os homes e un 45,63% menos do salario medio anual. Algo similar ocorre no Comercio, onde a brecha salarial sitúase no 28,67% con respecto aos homes.

En transportes, onde os soldos son máis altos e a brecha salarial menor (un 10,4% respecto dos homes) hai bastantes menos mulleres que homes traballando no sector (representan o 19,21% do total de traballadores) pero sofren máis despedimentos: o 92% do emprego destruído no sector no último ano afectou a mulleres.

O turismo xera moita riqueza en España (un 11,1% do PIB segundo o Instituto Nacional de Estatística) e as actividades vinculadas a este sector (que teñen que ver co comercio, a hostalería e o transporte) dan ocupación a 5.578.000 persoas, é dicir o 30% das persoas con emprego en España (segundo datos da Enquisa de Poboación Activa do 2º trimestre de 2017). Case a metade delas 2.566.500 son mulleres (o 46,01%). Pero estas actividades reflicten tamén un modelo laboral inxusto e precario, que afectan especialmente as mulleres.

UGT considera que ademais de cantidade o Goberno debe propiciar a calidade do emprego, para o que é necesario derrogar a reforma laboral e da que se aproveitan as empresas que fan a súa "agosto" aforrando en base a rebaixar as condicións laborais e salariais dos traballadores.

Alguns datos de brecha de xénero:

1.018.400 dos traballadores vinculados á hostalería, o comercio e o transporte, fan cunha xornada a tempo parcial. O 70,36% das xornadas son desempeñadas por mulleres.

De todas as persoas que traballan nos tres sectores, medio millón levan traballando

menos de tres meses, sendo a metade mulleres. E a metade das persoas ocupadas, 2.764.300 levan traballando máis de seis anos (o 43,72% delas, son mulleres).

Os salarios medios para o conxunto dos tres sectores, no caso dos homes alcanzan os 21.050 euros anuais de media, no caso das mulleres non superan os 17.028,05 euros, un 19,11 % menos que os homes.

Para ambos os sexos o maior volume de traballo por tramos de idade, concéntrase entre os 30 e os 50 anos.

Dos tres sectores, o que peores condicións laborais ofrece aos seus traballadores é o da Hostalería, seguido do Comercio e por último o Transporte.

Hostalería

Tendo en conta datos do segundo trimestre da Enquisa de Poboación Activa (EPA), dos 8.556.400 de mulleres con emprego, traballan no sector da Hostalería o dez por cento das mulleres, un total de 890.600 mulleres, o 53,68 % das persoas que traballan no sector.

Un terzo delas, 299.500 traballan a tempo parcial, iso tradúcese en que o 67 % do traballo a tempo parcial realizado no sector, é desempeñado por mulleres.

Só un terzo delas, levan 6 anos ou máis traballando no sector. O 15 % destas traballadoras levan no sector menos de tres meses e moitas delas aínda períodos máis curtos.

As mulleres deste sector económico cobran de media 12.563,08 euros anuais, un 25,01 % de media menos que os homes do sector e un 45,63 % menos do salario medio anual, establecido en 23.106,30 euros (salarios publicados polo INE en xuño de 2017).

Comercio

As persoas que prestan os seus servizos no sector do Comercio, repártense nun 50 % de homes e un 50 % de mulleres. O 17,5 % das mulleres en España, traballan no sector de Comercio, no segundo trimestre de 2017, estaban a traballar no noso país, 1.498.700 mulleres, 42.000 mulleres máis que no mesmo trimestre do ano anterior. O em-

prego de mulleres neste sector aumento un 2,81 % e o emprego dos homes experimento unha moderada subida do 1,29 %.

As mulleres desta rama de actividade cobran de media anual 16.481,34 euros, un 28,05 % menos que os seus compañeiros homes, iso por se só xustifica que o aumento do emprego producido no último ano neste sector sexa maior para as mulleres que para os homes. Estas traballadoras perciben un 28,67 % menos que a ganancia media anual no noso país.

Do total das xornadas a tempo parcial na rama do comercio, o 77,55 % están desempeñadas por mulleres. Unha de cada catro mulleres, o 25 %, das traballadoras deste sector fan a tempo parcial.

Transporte

As mulleres no sector de transporte son minoría 177.200, só un 2% de mulleres ocupadas prestan os seus servizos neste sector. Respecto ao total de persoas traballadoras do sector, representan un 19,21 %.

Respecto ao mesmo trimestre do ano anterior, as mulleres descendieron en 9.200 empregos, un 4,94 %, mentres que 800 homes perderon emprego no sector, un 0,11 %.

As mulleres do Transporte, perciben de media actual, 22.039,75 euros, un 10,04 % menos que os seus compañeiros homes e un 4,62 % menos que o salario medio anual.

Onde os salarios das mulleres non son excesivamente baixos e non gardan gran distancia respecto dos homes, as primeiras que perden o seu emprego son as mulleres. O 92 % do emprego destruído no sector no último ano, afectou a mulleres.

UGT reclama avanzar cara a un modelo turístico de calidade e sustentable, que non se base na sobreexplotación dos traballadores e que o Goberno impulse o necesario cambio de modelo produtivo que necesita o noso país.

Hai que apostar por actividades de alto valor engadido, como a industria ou o I+D+i, en base á creación de empregos dignos e con dereitos. Só así poderemos avanzar cara a un modelo de crecemento económico máis sustentable e xusto.